

Tak nám zase počasí vyšlo, musel jsem konstatovat, když jsem se vrátil z podnikového výletu z Beskyd. Naplánovat zájezd pár měsíců dopředu je vždy loterií, která nám už pár let vychází. Ráno v pátek jsme nasedli do klimatizovaného autobusu a přes Jihlavu jsme si to zamířili do Horní Lomné. Před Frýdkem jsme si dali oběd v minimotorestu U Fojtíků, kde jsme se zdrželi přes hodinu. Paní se nás zeptala jestli pospícháme, že vedle má "normální" lidi, které potřebuje obsloužit. Dal jsem si tradičně svoji oblíbenou svíčkovou, ale žluté knedlíky byly jak bahno a omáčka chutnala jak koprovka. Jelikož jsme měli čas a počasí bylo slunečné, zamířili jsme si to do Hřčavy. Na hranicích jsme museli otočit autobus, abychom se dostali na odbočku k Hřčavě. Prý se na ní ve směru na Slovensko zapomnělo. K trojmezí jsme se vydali pěšky zkratkou. Od loňska, kdy jsem tu byl, se přechod dost změnil. Přibyly zde hraniční mezníky, odpočívadlo, most a asfaltová cesta. Nazpět k autobusu jsme šli přes Polsko. Po nutném občerstvení v hospodě se už jelo do Lomné. Ubytovaný jsme byli v hotelu Salajka. Přečkal jsem počáteční zmatky s rozdělováním pokojů v restauraci u Prazdroje a pak jsem se šel podívat, jako všichni ostatní, k zázračné studánce a místnímu kostelu. Po večeri začalo pršet, ale ráno druhý den už bylo slunečno.

Mohli jsme tedy v klidu v devět hodin vyrazit přes hřeben do Mostů u Jablunkova. První stoupání naší skupinu prošlo, takže z Muřínkového vrchu nás šla pohromadě už asi půlka. Díky bleskové obsluze na chatě Tetřev a posledním dvěma vodám, které jsme vykoupili, jsme raději pokračovali dál k lepší občerstvovací stanici. Chatu Severku jsme minuli a pokračovali na Skalku. Bohužel se zde konal nějaký dětský den, takže díky frontě, jsme se

se zde zdrželi s občerstvením hodinu. Sešli jsme do Mostů a na chatě Zuzana si dali další výživnou zastávku. Jelikož jsme měli Mosty jako konečnou, do odjezdu autobusu si každý zabavil buď na bobové dráze nebo i pochodem dál na Gírovou. Každopádně v půl páté se jelo nazpět do hotelu Salajka. Jen za námi zaklaply dveře spustil se déšť. Ten naštěstí po večeri ustal, proto se začalo pracovat na přípravě táboráku, jelikož jsme měli nakoupené klobásy. Větší množství jsme si nechali orestovat v kuchyni, zbytek se dopekkl na ohni. Bohužel došla Plzeň, včetně lahvové, takže se šlo brzo spát. Noc byla hvězdná a i ráno bylo nádherně. Vyrazili jsme brzy, jelikož jsme měli na dvanáctou objednanou loď na Baťově kanále ve Strážnici. Absolvovali jsme zhruba hodinovou projíždku s ukecaným průvodcem, kterému se nedalo věřit ani pozdrav. Ale alespoň jsme se pobavili. Pak byl rozchod. Ještě probíhal mezinárodní folkový festival, ale i když bylo hodinu a půl do konce, vstupné bylo 140,-kč. V půl páté jsme dojedli zbytek klobás, které nám ze včerejška zbyly a namířili si to domů.